

PROJEKT I NATUR OG TEKNIK

Bradley Salmond III
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Bradley smed endnu et skovlfuld sand i sin spand. Han ville få brug for meget!

Videnskabsmessen på hans skole skulle foregå snart. Bradley lavede en model, der viste, hvordan tsunamier virkede. Han lærte, at en tsunami er en stor bølge af vand forårsaget af et jordskælv i havet. Han ville have, at projektet skulle være helt perfekt. Måske ville han vinde en præmie!

Da Bradleys spand var fuld, samlede han nogle pinde sammen. Så fandt han en plastikkurv og nogle små legetøjshuse i kælderen.

Bradley hældte sandet ud i kurven for at lave landet. Han placerede omhyggeligt husene og træerne. Dernæst kom den spændende del – vandet! Når han havde hældt det ned, kunne han skubbe et stykke karton gennem vandet for at lave bølgen.

Men så begik han en stor fejl. Han hældte for meget vand i! Husene blev oversvømmet – og han

havde ikke engang lavet bølgen endnu. Det våde sand lavede et snavset, mudret rod.

Bradley kaldte på sin mor i køkkenet. »Hvad skal jeg gøre nu? Jeg puttede for meget vand i.«
»Det er okay. Du kan bare begynde forfra,« sagde mor. »Lad os gøre det sammen og måle det op lidt af ad gangen.«

»Okay.« Bradley hang med hovedet og gik udenfor for at hente mere sand.

Denne gang målte de omhyggeligt den rette mængde vand og hældte det i. Bradley bevægede kartonet og så bølgerne styrte mod sandet. Det virkede!

Derefter arbejdede Bradley og mor på hans plakat. Han begyndte at skrive nogle sjove fakta om tsunamier. Men ordene kunne ikke alle være på siden.

»Jeg gider ikke at skrive det hele forfra igen!« sagde Bradley. Hans hoved begyndte at gøre ondt.

»Vi behøver ikke at skrive det hele om,« sagde mor. »Vi kan bare omformulere det, så det passer på siden.«

»Vor himmelske Fader ønsker, at vi bliver ved med at prøve.«

Bradley sukede. Hans plakat så slet ikke ud, som han gerne ville. »Det vil jeg ikke gøre! Det vil se grimt ud, hvis ordene ikke passer perfekt.«

»Det kan være svært at lære.« Mor gav ham et knus. »Nogle gange laver vi fejl. Men det vigtige er, at vi ikke giver op. Vor himmelske Fader ønsker, at vi bliver ved med at prøve. Så lad os tage en pause og gøre det færdigt i morgen.«

Næste morgen gjorde de plakaten færdig. Den var ikke perfekt, men Bradley fik det lidt bedre med det.

Endelig kom dagen for videnskabsmessen. Mor afleverede Bradley i skolen. »Husk,« sagde hun, »du arbejdede hårdt på dit projekt og lærte en masse. Og det er det, der betyder noget.«

Bradley bar sit projekt ind i den store gymnastiksal. Der var fyldt af projekter og plakater. Alle eleverne i 4. klasse satte sig ned og ventede på, at det blev deres tur til at vise deres projekt.

Snart var det Bradleys tur. Hans hjerte slog hurtigt, da han gik op foran. Hvad nu hvis alt gik galt?

Bradley skubbede kartonet gennem vandet og viste dommerne, hvordan bølgerne styrtede mod landet.

»Hvad er årsagen til de store bølger i havet?« spurgte en af dommerne.

»De store bølger forårsages af ...« Bradleys hjerne var helt tom. »Det kan jeg ikke huske. Men jeg kan fortælle jer nogle sjove fakta om tsunamier.« Han læste faktaene på sin plakat for dem.

Efter skole kravlede Bradley ind i bilen med sit projekt.

»Hvordan gik det?« spurgte mor.

»Ikke helt, som jeg ville have det.« Bradley smilede. »Men jeg gjorde mit bedste og blev ved med at prøve.« ●

»Vores skæbne er ikke bestemt af det antal gange, som vi snubler, men af det antal gange vi rejser os, børster støvet af os og fortsætter fremad.«

Eldste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum,
»Du kan gøre det nu«, *Liahona*, nov. 2013, s. 55.

